

Úttörők jubileuma

Az úttörőmozgalom megalapításának 25. évfordulója alkalmából **eseményekben gazdag rendezvénysorozat kezdődik Szegeden.** Mint a most elkészült programban olvashatjuk, a következő napokban, hetekben rendezik meg a jubileumi úttörő kulturális szemle bemutatóit, a jubileumi kulturális szemle aranyérmeseinek díszbemutatóját, a jubileumi vetélkedő városi döntőjét, az úttörők négytusa-versenyének városi döntőjét.

Különösen gazdag az **Úttörőházban** megrendezésre kerülő jubileumi hét műsora. Ennek keretében tartják meg az úttörőház névadó-ünnepségét, valamint a kiváló úttörővezetők tanácskozását. Hasonlóképp az Úttörőház ad majd otthon a kis-

dobos színjátszócsoporthoz bemutatójának és a szakköri bemutatóknak.

A negyedszázados évforduló eseményeinek sorát a jubileumi **úttörő-díszszemle zárja**, amelyet a **Nemzetközi Gyermeknapon** rendeznek meg a Széchenyi téren.

„Primőr vonat” az NDK-ba

Csongrád megye korai kertészeti áruinak legnagyobb fogyasztója a Német Demokratikus Köztársaság. Csütörtökön egy egész vonatszerelvény indult útnak kilenc vagon piros retekkel és egy vagon salátával. A „primőr vonaton” több mint 400 ezer csomót tavaszi retek és mintegy 15 ezer darab saláta utazott.

A szeged-mihálytelki, a rüszkei és szentesi retekföld már több mint 6 millió csomót vásárolt fel a Csongrád megyei Mezőgazdasági Terméktértékesítő Szövetkezeti Közös Vállalat.

Konferencia a közlekedésről

Csütörtökön befejeződött Debrecenben az országos közlekedésgazdasági konferencia. A tanácskozás a személyszállítás mennyiségi és főképpen minőségi fejlesztését a legfontosabb feladatok közé sorolta.

Közlekedési rendőrök a Lenin körúton

Nem kellene megtiltani a parkírozást?

Mióta Szegeden, a Belvárosban, az utcák jó része járhatatlan a közműépítések miatt, a forgalmas útkeresztezéseket még szánt szándékkal se igen lehet elkerülni. A Lenin körút három sarkánál, az Attila utcánál, a Mikszáth Kálmán utcánál és a Mérey utcánál soha ilyen zsúfolt nem volt még a közlekedés, mint ezekben a hetekben. Némi maliciával rámondhatjuk, hogy végre sikerült nálunk is nagyvárosi forgalmi „anarchiát” teremteni.

Az említett útkeresztezések áteresztő képességét rontja, hogy keskenyek az utcák, az egyirányúsítás miatt kötelező az elsőbbségadás, villamos metszi őket, a Lenin körúton még mindig nem tiltották meg a járművek várakozását, ami miatt nehéz a kitekintés, s mindezek tetejében itt van

a város kereskedelmi központja is, tehát igen sok a gyalogjáró.

Ezek ismeretében — s ki ne tudná mindezt Szegeden? — csak örömmel vehetjük tudomásul, hogy a rendőrség igyekszik a maga eszközeivel segíteni a bajon: mindhárom túlszűfolt útke-

resztződésben bevezette a közlekedés irányítását. A rendőrök a forgalom erősségéhez igazodva, hol egyik, hol másik sarkon igyekeznek biztosítani a forgalom folyamatosát, illetve megakadályozni a közlekedési dugók kialakulását.

F. K.

Ezer hektár új erdő

Amikor sok tízezer ember erdőt ültet tavasz beköszönésével a jövő generációknak, akkor rendezik évről évre a fásítási hónap eseményeit, hogy ráirányítsák a társadalom figyelmét erre a nagyon fontos feladatra. A városiasodással egyre elemibb erejű igények válnak a zöldövezetek, ligetek és erdők telepítése.

Erről esett legtöbb szó tegnap délelőtt a megyei tanács épületében rendezett fásítási ankéton, Tóth László előadásában. Főlörszta természetesen az erdő területek gazdasági hasznát is. A fa fontos ipari nyersanyag, az erdő nélkülözhetetlen segítőtje a mezőgazdaságnak.

Fontos terveink vannak erdői területeink növelésére. A negyedik ötéves terv tavaszain 30 ezer hektáron ültetnek csemetéket, összesen, és ebből 20 ezer hektár alföldi erdő lesz. Megyénk ezer hektárral veszi ki részét ebből a tervből, és 1100 hektárnyi területre ültetnek a mezőgazdasági üzemek nyárfát. Azokra a területekre telepítik, amelyek egyéb mezőgazdasági termelésre hasznavehetetlenek.

A fásítási ankéton Bartucz Emil, az Állami Erdőrendezés szeptemberi igazgatója az elmúlt évben élen járt gazdaságoknak és személyeknek nyújtotta át a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium kitüntetését, Kovács Lajos, a KISZ megyei bizottságának munkatársa pedig úttörők és KISZ-fiatalok munkáját dícsérő okleveleket és pénzjutalmakat adott át.

Az olajháború csatái

3. A teheráni ütközet

A kőolaj szó mellé 1971 első hónapjaiban hozzáillesztettek még egy szót a világsajtó híreiben. Kőolajháború — írták a lapok —, és itt arról a csatáról volt szó, amelyet az olajtermelő országok szervezete, az Organisation of Petroleum Exporting Countries, az OPEC vívott meg a nemzetközi olajkartell — a nagy monopóliumok, a Standard Oil, a Texaco, a Gulf, a British Petroleum, a Royal Dutch-Shell és társai — vezetőivel. (Az OPEC tíz országot egyesít. Tagjai: Irán, Irak, Kuwait, Katar, Abud Dhabi, Szaúd-Arábia, Líbia, Algéria, Indonézia és Venezuela.) Kis szultánusoktól Algériáig különböző politikai vezetés alatt álló országok ezek — de egy nyugati közgazdász számítása szerint (a szocialista országok és az Egyesült Államok olajkereskedelmét nem számítva) ez a tíz ország adja a nemzetközi olajkereskedelem árújának 80 százalékát; 1970-ben együttesen 1072 millió tonna kőolajat termeltek, ez pedig több mint a fele a világtermelésnek!

Az OPEC tagjai 1970 decemberében a venezuelai Caracasban, az idén januárban pedig Teheránban tárgyaltak a 15 legnagyobb nyugati kőolajtársaság megbízottaival. Ezek a tárgyalások lényegében az olajtermelők igényeinek bejelentésével kezdődtek. A termelők közölték: barrelenként 35–45 centtel kívánják emelni a nyersolaj árát — a monopóliumok azt felelték: hajlandók megfontolni a 2 centes emelés lehetőségét.

Egymást követték a teheráni pénzügyminisztérium

épületében folyó bizalmas tárgyalásokról „kiszivárogtatott” hírek, majd az első eredménytelen „nekifutást” követő kis szünet után újrakezdődtek a tárgyalások, mégpedig az Egyesült Államok kormányának közvetlen beavatkozása nyomán. Nixon kormánya közölte az olajtársaságokkal: a trösztellenes törvény, amely tiltja a közös fellépést a nagy cégek számára, rájuk nem vonatkozik, így tehát együtt léphetnek fel az olajtermelő országokkal szemben.

Mit követeltek tulajdonképpen a teheráni tárgyalások második szakaszában az olajtermelő országok? Azt kívánták, hogy az úgynevezett „jövdelemelosztást”, a részesedési arányt emeljék fel — az olajkincs igazi gazdási, az olajtermelő országok egyébként csak az elmúlt néhány esztendőben kiharcolt 50–50 százalékos elosztásnál előnyösebb arányban részesüljenek a milliárdokból.

Mint említettük, az OPEC-ben különböző politikai vezetési országok vannak; az Indonézia és Líbia, Irán és Algéria közötti különbségekről aligha kell külön szólni. A nagy olajtársaságok, mindenekelőtt az amerikaiak, éppen ezekre a különbségekre gondoltak a teheráni tárgyalások kezdetén. A Wall Street Journal nyíltan meg is írta: „Nincs semmi komoly bizonyíték arra, hogy az OPEC-hez tartozó államok szilárd frontot tudnának teremteni, tekintettel elmentés politikai irányzatukra és helyzetükre. Természetesen semmiképpen sem szabad őket erre serkenteni”.

Az amerikaiak elképzelése bizonyos eredményeket hozott: a monopóliumoknak sikerült a tíz OPEC-tagállam között hattal részleges megállapodást kötni. Barrelenként 35 centtel magasabb az elszámolási ár; de ezt az árat is minden esztendő júniusában 2,5 százalékkal emelik, sőt még külön 5 százalékos pótlékot is adnak. Az olajkereskedelem szakemberei már kiszámították, hogy az egyelőre öt esztendőre kötött megállapodás alapján a cégek a hat szerződést aláírt országnak — Iránnak, Iraknak, Kuwaitnak, Szaúd-Arábiának, Abu Dhabinak és Katarnek — a mostani összegeknél 10 milliárd dollárral többet fizetnek az olajért. De a jövdelemelosztási arány öt évig nem növelhető tovább, mint a most megállapított 55 százalék...

Tízmilliárd dollár! Drágán fizettek az olajmonopóliumok. Vagy mégsem? Igaz, hogy az inflációs tendencia azonban öt évre előre megállapították az olaj átvételi árát. Az áremelkedésekből származó bevételi többlet tehát a zsebükben marad. És máris arról írnak a közgazdasági szakemberek, hogy a monopóliumok ennek a tízmilliárdnak legalább 70 százalékát úgyesen áthárítják majd a fogyasztókra.

Négy országgal egyelőre nem sikerült megállapodnia az olajtársaságoknak. Algéria, Indonézia, Líbia és Venezuela egyelőre alacsony-nak tartja az áremelést, és nem hajlandó elfogadni az 55 százalékos ajánlatot. Az olajháborúnak nincs vége; a teheráni részleges megállapodás csak egy csata eredménye volt.

Gárdos Miklós

(Következik: Egy párizsi benzinkútnál.)

5,— Ft/q házhoz szállítási díjtérítést

adunk a rendelkezésre álló mennyiség erejéig SZEGEDI TŰZÉP VÁLLALAT

Szakszervezetek kongresszusa

Tegnap, Budapesten két szakszervezet kongresszusa kezdődött, hogy körültekintően felmérjék az eredményeket, tennivalókat a munka- és életkörülmények javításáért.

A **Postás Szakszervezet** IX. kongresszusát tartja. A tanácskozáson megjelent **Katona István**, az MSZMP KB Agitációs és Propaganda Osztályának vezetője, **Földvári Aladár**, a SZOT elnöke, **Somoskői Gábor**, SZOT-titkár és **Horn Dezső**, közlekedés- és postaiügyi miniszterhelyettes, a posta vezérigazgatója. A Központi Vezetőség írásos jelentését **Besenyei Miklós** főtájtár

szóbeli kiegészítője követte, majd megkezdődött a vita. Az Újvárosi ház dísztermében tartja kétnapos kongresszusát a **Közalkalmazottak Szakszervezetének VII. kongresszusa**. Ezen részt vett **Orári Miklós**, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, továbbá a SZOT és az országos hatáskörű szervek több vezetője, a fővárosi, a megyei tanácsok és a megyei városok tanácsának képviselői. **Dr. Prieszol Olga** főtájtár ismertette a szakszervezet Központi Vezetőségének a legutóbbi kongresszus óta végzett munkáját. Ezután vita következett.

Az évszázad riportja

Páratlanul érdekes — nagyobb részt először látott — filmfelvételekből állította össze **Hárs Mihály** rendező és forgatókönyvíró azt a dokumentumfilmet, amelyet „Az évszázad riportja” címmel tegnap, csütörtök este óta vetítenek a **Vörös Csillag Filmszínházban**.

Az évszázad riportja természetesen az évszázad legnagyobb kalandjáról, az ember **úrutazásáról** szól — felelevenítve az első szputnyikok kiröppentését éppúgy, mint a még ma is munkálkodó „Holdkocsi” kutatóexpedícióját.

A mozinézőt **Szepesi György** kalauzolja végig az egy évtizedes tartó úrostrom állomásain, s riporteri lelkesedése még színesebbé teszi a szó igazi értelmében is **színes** filmet.

Gagarin készülődése az első felröppenésre, **Tyereszkova** „frizuraigazítása” a rakétaindulás előtt, a **Csillagváros** lakóinak tréningje — mind-mind megelevenedik a nézők előtt, akiket mindezeket túl az **amerikai** kísérletekről is számos képsor tájékoztat. (Ez utóbbiak közül különösen a **Holdon** készült felvételek mondhatók szenzációsak.)

Értesítjük a lakosságot, hogy áprilisban berentei díj-szén és mecseki brikett készpénzzel való vásárlásánál a fajtánként 20 q-t elérő, vagy azt meghaladó mennyiségű, valamint SZOT-utalványnál az utalvány értékéig

Néhány dolog azonban mégis zavar a különben egyszerű szórakoztató és ismereteket terjesztő filmben. Elsősorban az, hogy az összeállítás főképp **sportteljesítménynek** minősítik az úr meghódításának egyes lépéseit, másodsorban pedig az, hogy oda nem illő képsoportokkal szakítják meg a különben egységes történetet. Kár mindkét hibáért, hiszen az úrkutatás — még ha oly nagy testi erőlködésre is késztet — nem sport, hanem elsősorban **tu-**

Új filmek

domány, s az egyes szerkeszetek továbbfejlesztését sem feltétlenül muszáj a bányászat vagy éppen a szövőipar szokásos életképeivel „alátámasztani”.

Mindez azonban nem sokat von le „Az évszázad riportjának” vitathatatlanságát. Érdekes, tanulságos, sőt, szép film ez — a tudomány, a haladás iránt érdeklődő ezrek, tízezrek, százezrek jó okulására szolgál.

L. A.

Képernyő

Folytassa, Kállai!

Alapos esélye van **Kállai** Istvánnak, hogy új műsora népszerű lesz, ha maga is bírja majd szusszal. Az **Őn például...** első adásában feladott konfliktusra — legálábbis **Kállai** bevallása szerint — több ezer megfőtt érkezett, ami erősen valószínű. A bonyodalom valószínű, **Jutka** és **Péter** tipikus döccenővel keresi a társaságot, hosszú távú lehetőségeit. S már a múltkoriban látható volt, legfeljebb azon morfondíroznak, kapcsolatukat mikortól uniformizálják házasságnak: azonnal, vagy néhány év múlva.

A beküldött megfőjtések is zömmel ezt az alternatívát böncolgatják. A szakítást egy kutyatenyésztő javasolta, de olyan tippek is elhangzottak, hogy **Péter** állást változtat, elkerül Afrikába, más ismeretség után néz, behívják katonának, sőt kém

lesz, börtönbe kerül, kívándorol és hibernálhatja magát. Innen már csak egy ugrás az operettig, s ezt az ugrást természetesen **Kállai** István sem hagyhatta ki. A műsor haszna a játékosság, a nézők beavatása ebbe a „tanuljunk könnyen-gyorsan darabot írni” akcióba. Közvetlen tanulsága kevés van, hiszen konfliktusának egyedül üdvözítő megoldása sincs. Mindig az a folytatás, amivel valaki folytatja, és **nem ettől** lesz jó vagy rossz a történet, hanem hogy a választott eseményszálat ki milyen logikai-lélektani indokolással gombolyítja tovább. Az indokok mérlegelésére, elemzésére persze már nem marad idő, amit kicsit sajnálunk. Itt ígérne **Kállai** István új sorozata **többet** a humoros felszínjáratoknál.

N. I.

FELHÍVJUK A SZOT-UTALVÁNNYAL RENDELKEZŐK FIGYELMÉT, hogy az

utalványait

TELEPEINKEN

már most beváltjuk

Nagy és választékos készlettel rendelkezünk szén, brikett, koksz és tűzifából.

BEVÁLTHATÓ HELYEK:

Szeged-Rókus pu.,
Makó pu.,
Hódmezővásárhely pu.,
Szentes pu.,
Csongrád,
Kiskundorozsma telepek és megrendelő-irodák.

SZEGEDI TŰZÉP VÁLLALAT